

6η Απριλίου 1941

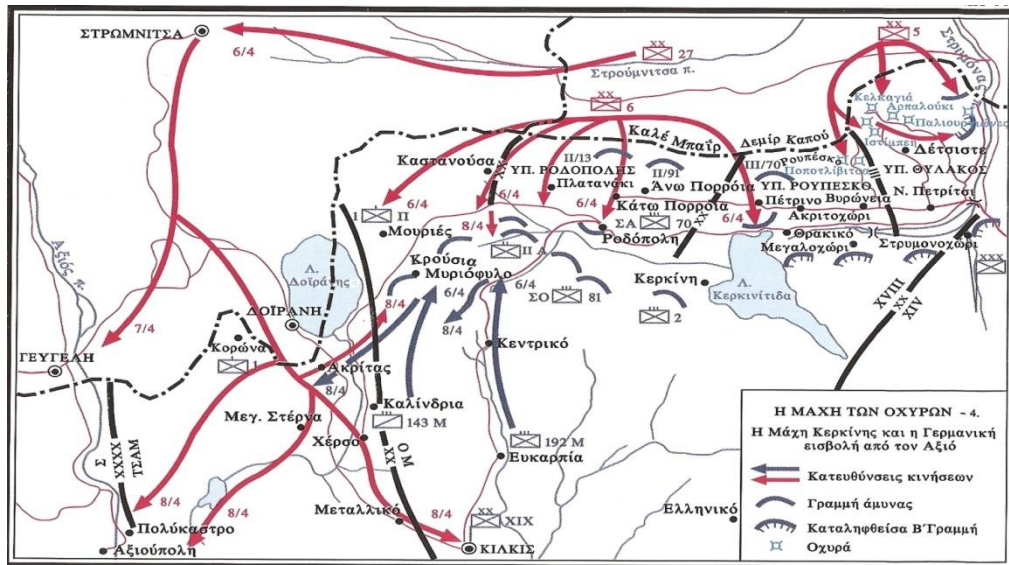
Η Άγνωστη Σελίδα της Ελληνικής Ιστορίας

Γράφει ο Αντιστράτηγος ε.α. **Ιωάννης Ασλανίδης**,
Επίτιμος Διοικητής της Σ.Σ.Ε.
Πέμπτη 12 Απριλίου 2018

Χρειάζεται να παραδειγματιζόμαστε πάντοτε από την γενιά του 40, για να προχωρούμε όλοι ενωμένοι με δύναμη, ο καθένας για τον εαυτόν του, τον συνάνθρωπό του και όλοι μαζί για την υπέροχη Πατρίδα μας.

Επειδή πιστεύω αρκετοί εραστές των ηρωικών αγώνων των νέων της Πατρίδος μας, θα αναφερθούν στις νέες Θερμοπύλες των Ηρωικών αγώνων στη Μάχη των οχυρών, έκρινα σκόπιμο στο παρόν κείμενο, ν' αναφερθώ σε μερικά από τα δεκάδες, χαρακτηριστικά περιστατικά ηρωισμού υπερασπίσεως της Πατρίδας και θυσίας. Βέβαια! είναι η μοίρα της Ελλάδος, να χαρακτηρίζονται «Κασσάνδρες» και «κινδυνολόγοι», όσοι μπορούν να διαβλέπουν τις εξελίξεις. Όμως! πρέπει να ξέρουμε ότι, οι Έρωες πεθαίνουν μόνον όταν τους λησμονούμε. Ας! θυμηθούμε λοιπόν μερικές από τις ηρωικές πράξεις στην Μάχη των οχυρών, στις οποίες αναφέρονται οι Επιτιθέμενοι Γερμανοί Στρατιωτικοί:

ΠΡΩΤΟΝ: Τα παρακάτω αναφέρονται στον εκδοθέντα τόμον το 1956 με τίτλο «Οι αγώνες εις την Ανατολική Μακεδονία και την Δυτική Θράκη (1941)» της Διευθύνσεως Ιστορίας Στρατού του ΓΕΣ. Τα γεγονότα αυτά πέραν των άλλων, μαρτυρούν την εκτίμηση και τον σεβασμό προς τους αγωνισθέντες Έλληνες Μαχητές, στην Μάχη των οχυρών, όπως ανεπίσημα λέγονται «η Γραμμή οχυρών Μεταξά». Τ' αναφερόμενα έλαβαν χώρα μετά την διάσπαση του Γιουγκοσλαβικού Μετώπου και την κάθοδο δι' αυτής των Γερμανικών Στρατευμάτων εις την πόλη της Θεσ/νίκης:

α. Την 0900 ώρα της 10/4/1941 προσήλθε Γερμανός Συνταγματάρχης προς παραλαβή του οχυρού «**Παλιουργιώνες**», ενώ είχε παραταχθεί Γερμανικό Τάγμα προ του οχυρού. Ο Γερμανός Σχης προσφώνησε (δια διερμηνέως) τον Δκτὴν του οχυρού, συνεχάρη την φρουρά τούτου, εκφράσας τον θαυμασμόν του για την αντίσταση, προσέθεσε επίσης ότι τα γερμανικά στρατεύματα είναι υπερήφανα έχοντα τοιούτους αντιπάλους. Μετά από λίγο, παρέλαβε τον Διοικητή του οχυρού και τον οδήγησε προ του Γερμανικού Τάγματος προς επιθεώρησή του. Επίσης, ο Γερμανός Συντ/ρχης διέταξε όπως η Γερμανική σημαία ανυψωθεί επί του οχυρού, μόνο μετά την αναχώρηση της Ελληνικής φρουράς του.

β. Εις ότι αφορά το οχυρόν Ρούπελ, την 10/4/41, δηλ. την αυτήν ημέρα, ο Γερμανός Συντ/ρχης εντεταλμένος για την παραλαβή του οχυρού, τόνισε ότι δια τους Γερμανούς αποτελεί τιμή και υπερηφάνεια το ότι είχαν ως αντίπαλο ένα τόσο Ηρωικό Στρατό. Επίσης ο ως άνω αξιωματικός εδήλωσε σ' ότι αφορά την

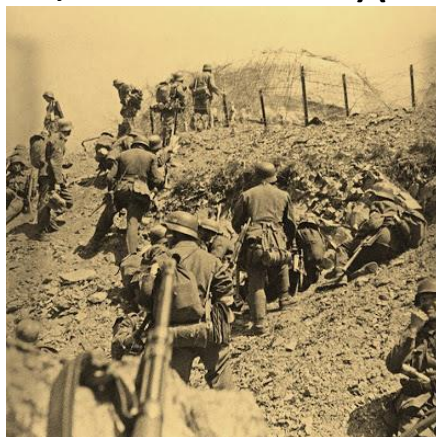
Ελληνική οχύρωση αυτή εκρίθη από τους Γερμανούς ως ανωτέρα της οχυρώσεως της Γραμμής Μαζινώ και εφάμιλλος της Οχυρώσεως της Γραμμής Σίγκριντ.

Ο Γερμανός διοικητής των Γερμανικών δυναμειών που επιτεθήκαν στο Ρούπελ χαιρετάει πηητικά τον Ελληνα διοικητή του οχυρού. -Troktikaras -

ΔΕΥΤΕΡΟΝ: Τα παρακάτω αναφερόμενα είναι δύο από τις πάμπολλες περιπτώσεις που αναφέρονται στο βιβλίο του Λογοτέχνη Χρήστου Ζαλοκώστα, με τίτλο «**Ρούπελ**», 1945 Αθήναι. Το βιβλίο αυτό γράφτηκε το 1942. Στις 100 και πλέον σελίδες του έργου αυτού, ο Συγγραφέας με πειστικότητα και στοιχεία, περιγράφει την μεγαλειώδη εποποιία των υπερασπιστών των οχυρών της γραμμής Μεταξά. Αναφέρομαι σε δύο περιπτώσεις:

α. Ο Στρατηγός Κράιμε, ο οποίος διεύθυνε τον αγώνα των Γερμανικών Στρατευμάτων, στην κατά μέτωπο Επίθεση, δεν πίστευε στα μάτια του, όταν είδε στο οχυρό «**Περιθώρι**», με 120 μόνο Στρατιώτες να έχει πιάσει 300 Γερμανούς Στρατιώτες αιχμαλώτους. **Αυτό τον κάνει να πει στο Μέραρχο του Ελληνικού τομέα, πως λυπάται ότι τέτοιος Στρατός σαν τον Ελληνικό δεν ήταν σύμμαχος του Άξονα, αλλά αντίπαλος (σελ. 91-92).**

β. Ο Γερμανός Συν/ρχης που μάχονταν εναντίον του οχυρού «**Καρατάς**», μετά την συνθηκολόγηση και κατά την διάρκεια παραλαβής του οχυρού, έδειξε στον επικεφαλή Αξιωματικό Διοικητή του οχυρού το λιβάδι μπροστά, όπου το Ελληνικό πυροβολικό είχε θερίσει το Σύνταγμά του κατά την

νυκτερινή Επίθεση και ζήτησε να τον Αξιωματικό που διεύθυνε με τόση ακρίβεια τα πυρά του πυροβολικού (σελ. 92). Τότε! ο Επικεφαλής Αξ/κός του οχυρού, έφερε και παρουσίασε ένα αμούστακο ανθυπολοχαγό του πυρ/κού, που στέκονταν μπροστά τους με δέος και σε στάση προσοχής. Τότε! ο Γερμανός διέταξε «ελάτε μαζί μου». Όταν κατέβηκαν στο πεδίο της σφαγής... **Είπε ο Γερμανός Συν/ρχης, στον Ανθυπολοχαγό πυροβολητή δείχνοντας τους νεκρούς, «αυτό το μακελειό είναι έργο δικό σας, σε μισή ώρα μου θανατώσατε τετρακόσιους άνδρες. Σας συγχαίρω». Οι Έλληνες αξιωματικοί ανατρίχιασαν απ' αυτό το πρωτάκουστο παράδειγμα σκληρής καρδιάς, αλλά και στρατιωτικής Αρετής.**

ΤΡΙΤΟΝ: Από το αφιέρωμα της Εφημερίδας Μακεδονία «**Ρούπελ** και η Μάχη των οχυρών» του κ. Χαράλαμπου Γκούβα, που είχε την τιμή να υπηρετήσει την Στρατιωτική του Θητεία ως Στρατιωτικός Ιατρός, στο 605 Τ.Π. στα Άνω Πορρόια, οχυρά Μπέλες το 1982.

Ο Λοχίας **Δημήτριος Ίτσιος** ήταν ο Επικεφαλής με δύο Στρατιώτες του **Πολυβολείου Π8** στο οροπέδιο της Ομορφοπλαγιάς του όρους Μπέλες. Το πολυβολείο αυτό ήταν ένα από τα μεμονωμένα εξωτερικά αμυντικά έργα, που αποτελούσαν σημαντικά σημεία στήριξης στην όλη αμυντική διάταξη των οχυρών. Τα πολυβολεία αυτά δεν είχαν άμεση επαφή με τα οχυρά. Ο Δημήτρης Ίτσιος ήταν και ο χειριστής του πολυβόλου και αφού ξόδεψε και τις 33.000 σφαίρες που υπήρχαν στο Πολυβολείο, τότε μόνο αναγκάστηκε να παραδοθεί στους Γερμανούς. Η Αντίσταση του Π8 εξόργισε τον Γερμανό Στρατηγό Shorner, καθώς εκτός από τις μεγάλες απώλειες που προκάλεσε στους άνδρες του, ανέτρεψε και τον σχεδιασμό διεξαγωγής των επιχειρήσεών του. Όμως, ο Στρατηγός Shorner όταν πληροφορήθηκε το γεγονός ότι, ο Διοικητής του πολυβολείου,

ήταν ένας απλός έφεδρος Λοχίας, θίχτηκε ο εγωισμός του και όταν συναντήθηκε με τον αιχμάλωτο Ίτσιο του είπε: Ξέρεις ότι για χάρη σου έχασα ένα αντισυνταγματάρχη και 232 στρατιώτες, ο υπερήφανος Έλληνας λοχίας απάντησε: «Λυπάμαι Στρατηγέ αλλά υπερασπίζομαι την Πατρίδα μου». Μετά από αυτό ο Shorner έδωσε εντολή παρουσίας όπλων σε μια διμοιρία Γερμανών Στρατιωτών προς τιμήν του Ίτσιου και αμέσως μετά έδωσε διαταγή να εκτελεσθεί ο Λοχίας Ίτσιος, κατά παράβαση της συνθήκης της Γενεύης. Επρόκειτο για το πρώτο έγκλημα πολέμου του Γερμανικού Στρατού στην Ελλάδα.

Ο ήρωας εφεδρος επιλοχίας Δημήτριος Ίτσιος 32 ετών, κείται νεκρός λίγα βήματα έξω από το πολυβολείο φέροντας τραύμα από πιστόλι στον κρόταφο.
Ομορφολαγιά, Άνω Πορρόια Σερρών, 1941
Φωτο: Βέρμαχτ

Η Γραμμή των οχυρών, όπως λέγεται ανεπίσημα η Γραμμή Μεταξά, σχεδιάστηκε ως ένα αμυντικό μέτρο κατά της Βουλγαρίας, η οποία είχε αρνηθεί να υπογράψει το Βαλκανικό Σύμφωνο, που υπέγραψαν το 1934, η Ελλάδα, η Γιουγκοσλαβία, η Τουρκία και η Ρουμανία, που αποσκοπούσε στην διατήρηση του γεωπολιτικού στάτους κβο, στην περιοχή μετά τον πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο. Η Γραμμή των οχυρών κατά μήκος της Ελληνοβουλγαρικής Μεθορίου, αποτελείτο από 24 οχυρά συμπληρωμένα με επιφανειακά πολυβολεία, χωρίς άμεση επαφή με αυτά. Τέλος! η κατασκευή των οχυρών άρχισε το 1936 και το 1941 η Γραμμή των οχυρών δεν είχε ολοκληρωθεί πλήρως.

Οι Έλληνες αξιωματικοί και οπλίτες που πρωταγωνίστησαν στις Μάχες των οχυρών, με μοναδική αυταπάρνηση και αυτοθυσία δεν λύγισαν, παρ' όλο ότι αντιμετώπισαν την τελειότερη πολεμική Μηχανή, που είχε δει έως τότε η Ανθρωπότητα.

Σήμερα δυστυχώς η λαμπρή αυτή Ελληνική αντίσταση κατά των Γερμανών στην Μάχη των οχυρών τον Απρίλιο του 1941, αποτελεί μια σχεδόν άγνωστη σελίδα της Ελληνικής Ιστορίας... Τι κρίμα...